Anul al 63-lea
4 PAGINI

200 LEI

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939.

Nr. 98 Miercuri 1 Mai 1946
4 PAGINI

ABONAMENT „UNIVERSUL" CAPITALA Lei 13.000 pe 3 luni

UNIVERSUL

ABONAMENTE UNIVERSUL PROVINCIA Lei 10.000 pe 3 luni Plata prin C.E.C. Nr. 7.999

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE DIRECŢIE

„CONŞTIINŢA DATORIEI IMPLINITE"

Vice-preşedintele Consiliului de miniştri, d. Gheorghe Tătărescu, la expunerea făcută Sâmbătă seară la postul nostru de radio a adus unele precizări asupra poziţiei României în legătură cu Conferinţa pentru pace şi asupra principiului de bază şi călăuzitor al politicii noastre externe care este bine să fie subliniate.

Poziţia României faţă de Conferinţa pentru pace este aceea de linişte şi de încredere în hotărîrile ce urmează să fie luate. Este desigur vorba de o încredere întemeiată pe fapte reale, pe drepturi care decurg din aceste fapte. D. Tătărescu a precizat că această încredere rezultă din „conştiinţa angajamentelor executate şi conştiinţa datoriei împlinite".

Este într'adevăr în această formulă sinteza nu numai a unei stări sufleteşti ci, în acelaş timp, sinteza unei politici naţionale corespunzătoare adevăratelor noastre interese şi unui profund sentiment popular care s'a afirmat spontan şi cu tot elanul în clipa când prin actul istoric dela 23 August, România a redevenit din nou liberă şi stăpână pe hotărîrile şi mişcările ei. Războiul contra Rusiei Sovietice în tabăra hitleristă a fost un act de demenţă conceput şi realizat împotriva simţământului naţional". Acesta este punctul de plecare al judecăţii imparţiale în ce priveşte poziţia României — acesta este primul fapt din conţinutul real al căruia trebuesc trase concluziunile privitoare la îndatoririle şi drepturile României.

Al doilea fapt este modul cum şi-a îndeplinit rolul ei de beligerantă liberă, România după 23 August 1944. „Sângele românesc — a spus d. Tătărescu — a curs dela 23 August 1944 şi până la 12 Mai 1945, ziua încetării ostilităţilor, dealungul pustelor ungare şi până la porţile Pragei, înfrăţit cu sângele soldaţilor Armatei Roşii în războiul de eliberare a Transilvaniei şi în războiul de eliberare a omenirii".

Acest adevăr, prin conţinutul lui moral, constitue reluarea firului istoric al politicii noastre naţionale întrerupt samavolnic prin „actul de demenţă conceput şi realizat împotriva simţământului naţional".

In fine al treilea fapt este conştiinciozitatea, lealitatea şi sinceritatea cu care România şi-a îndeplinit toate angajamentele şi întreaga datorie în timpul campaniei alături de Naţiunile Unite şi scrupulozitatea cu care ea a făcut faţă tuturor obligaţiilor luate prin Convenţia de armistiţiu.

Recunoaşterea acestor realităţi constitue pentru poporul român un punct de onoare înainte de a fi un izvor de drepturi. Îndeplinirea datoriei şi respectul angajamentelor au fost pentru poporul român temeiul tradiţional al vieţii lui politice internaţionale. Şi mândria lui a fost tocmai recunoaşterea acestei caracteristice a politicei noastre externe. Cu atât mai mult cu cât până la epoca dictatorială, politica noastră externă a fost o politică naţională conformă cu simţământul naţional.

In expunerea sa, d. Gheorghe Tătărescu a reamintit jertfele României şi mobilizarea tuturor forţelor economice puse în slujba frontului comun şi asigurând mişcarea şi aprovizionările trupelor aliate de pe frontul nostru".

„Nu am precupeţit cauzei comune — a spus ministrul de externe — nici jertfe de sânge şi nici jertfe materiale".

Astfel caracterizată poziţia României — şi, incontestabil caracterizată conform realităţii incontestabile — concluzia logică nu poate fi decât aceea la care a ajuns şi d. Gheorghe Tătărescu şi anume că „avem dreptul să privim cu încredere desfăşurarea discuţiunilor ce vor avea loc la Conferinţa Păcii".

Dar politica externă românească nu poate să nu considere de pe acum şi viitorul. Şi tocmai fiindcă între trecut şi viitor nu mai trebue să fie tolerate şanţuri ca acela săpat de dictatura antonesciană, d. Tătărescu a ţinut, în partea a doua a expunerii d-sale, să precizeze pe ce linie trebue să se desfăşoare în viitor această politică.

„Urmările celui de al doilea război mondial — a spus d-sa — au deschis un capitol nou în istoria politică a României. Acest capitol poate fi intitulat: prietenie şi colaborare cu Uniunea Sovietelor".

Ministrul de externe român consideră această prietenie şi colaborare drept „baza politicii externe a statului român care deopotrivă va căuta prietenia şi colaborarea cu toate democraţiile occidentale cu Statele Unite şi Marea Britanie şi în special cu Franţa de care suntem legaţi prin atâtea tradiţii şi afinităţi de rasă şi cultură precum şi cu democraţiile vecine".

Capitol nou dar în acelaş timp capitol conform cu tradiţia politicii româneşti. „Politica României — a precizat d. Tătărescu — nu este o politică de izolare". Intr'adevăr în istoria dezvoltării sale politice, Statul român a evitat izolarea şi este tot atât de adevărat că el s'a rezemat întotdeauna pe sprijinul acestor mari puteri precizate de d. Tătărescu la care a găsit în toate împrejurările o neclintită prietenie şi o dreaptă apreciere a drepturilor lui şi a însuşirilor poporului român.

Ministrul de externe a ţinut să arate şi din punctul de vedere logic, temeinicia acestei politici şi în deosebi a prieteniei şi colaborării cu Uniunea Sovietelor.

„Toate ţările — a spus d-sa — dar în special ţările limitrofe cu Uniunea Sovietelor, trebue, în interesul lor, să găsească tărâmul de colaborare cu cea mai puternică forţă politică şi militară din lume". Şi a adăugat d. Tătărescu că „pentru România această colaborare este o condiţiune vitală şi este în acelaş timp o chezăşie a consolidării noastre şi politice şi economice şi sociale".

Astfel caracterizată linia politicii noastre externe, d. Tătărescu transpunând-o pe plan intern acum în preajma alegerilor, şi-a afirmat credinţa că ea „trebue să-şi găsească consacrarea în alegerile de mâine".

„Ţara — a spus vice-preşedintele Consiliului de miniştri — are datoria să vegheze ca alegerile generale să nu fie o zdruncinare a acestei politici care constitue temelia politicii de permanenţă a Statului român.

ARMATA ŞI ZIUA DE 1 MAI

Ordin de zi Nr. 5 din 1 Mai 1946 al d-lui ministru de război

OSTAŞI,

1 Mai, ziua celor care muncesc cu braţele şi cu mintea, ziua primăverii, a speranţelor şi a avânturilor spre mai bine, îl sărbătorim anul acesta plini de nădejde şi încredere în viitorul nostru.

Este primul 1 Mai pe care îl sărbătorim în linişte după un război crâncen şi pustiitor.

Dacă în trecut, din cauza unei politici străine de interesele poporului, 1 Mai era zi de vrajbă şi desbinare, câteodată armata fiind întrebuinţată pentru înăbuşirea manifestaţiilor celor ce muncesc, anul acesta 1 Mai va fi ziua înfrăţirii tuturor fiilor poporului nostru şi al armatei sale.

Armata noastră, armata ce s'a îmbrăcat cu spiritul democratic de azi, nu va mai face jocul nimănui, ci înfrăţită cu poporul va munci şi lucra pentru consolidarea unei reale democraţii în ţara noastră, pentru lecuirea rănilor războiului, pentru întronarea şi consolidarea unei păci drepte şi durabile între popoare.

Cum la prăznuirea zilei de 1 Mai ia parte întreg poporul muncitor, armata care este trup din trupul poporului, nu poate lipsi. Pentru aceasta

ORDON:

Sărbătorirea zilei de 1 Mai anul acesta se va face de către întreaga armată cu un fast deosebit, unităţile în frunte cu comandanţii lor luând parte alături de popor la marea sărbătoare.

Trăiască primul 1 Mai de pace, ziua înfrăţirii armatei cu poporul.

Ministru de Război,
General de C. de A.,
C. VASILIU-RĂŞCANU

CIFRA NOULUI BUGET

Lucrările pentru fixarea definitivă a cifrei bugetului statului pe exerciţiul 1946/47 au format şi eri obiectul unei stăruitoare analize a situaţiei noastre financiare, create prin uşurările aduse din partea Uniunii Sovietelor în executarea armistiţiului.

Situaţia iniţială e azi mult mai bună ca în preajma lui 1 Aprilie 1946 — mai ales că se îngăduie ca 65—70 la sută din buget să fie acoperit din venituri ordinare şi numai 30 la sută din venituri extraordinare sau mijloace de trezorerie.

Astfel închegat, noul buget care intră în vigoare începând de mâine, va fi prezentat azi spre aprobare Consiliului de miniştri odată cu legea contribuţiunilor directe.

Conferinţa directorilor de şcoli secundare

Ieri a avut loc la Scoala Centrală de fete o consfătuire a tuturor directorilor de şcoli secundare din Capitală.

Cu această ocazie s'au stabilit normele de participare a elevilor şi profesorilor la serbările zilei de 1 Mai. Astfel elevilor li se va vorbi în ultimele două ore de curs ale zilei de azi despre importanţa zilei de 1 Mai, iar profesorii se vor aduna Miercuri 1 Mai, la ora 8 dimineaţa la colegiul Sft. Sava şi în corpore vor merge în faţa Ministerului Educaţiei Naţionale, unde le va vorbi d. ministru Ştefan Voitec. După care vor participa la defilare, după normele stabilite.

Tot în această conferinţă s'au stabilit datele când se vor încheia cursurile şcolare anul acesta.

S'a hotărît ca şcolile secundare, care au început cursurile la 28 Octombrie să le închee la 15 Iunie, iar cele ce au început mai târziu la 30 Iunie. Cursurile claselor 4-a şi 8-a vor înceta la 21 Iunie. Semestrul 2 la toate clasele se va încheia la 15 Iunie, restul timpului urmând să fie folosit pentru repetarea materiei şi a reexaminării elevilor slabi, care vor da un examen, oral, de sinteză

Rezultatele obţinute de conferinţa miniştrilor de externe

Paris, 29. (Rador). — D. Sylvain Mangeot, redactorul diplomatic al Agenţiei „Reuter" transmite:

In rezumat, după trei reuniuni ce au avut loc în cursul săptămânii trecute, conferinţa miniştrilor de afaceri străine a obţinut două rezultate.

In primul rând, s'a ajuns la un acord în ce priveşte preambulul tratatului de pace cu Italia şi, în al doilea rând, în ce priveşte limitarea tonajului naval din timp de pace al Italiei şi împărţirea restului flotei italiene.

Deşi trebue recunoscut că adevăratele examene nu au fost trecute de cei patru miniştri de externe, totuşi la Paris se manifestă optimismul în legătură cu rezultatele finale ale conferinţei. In realizările de săptămâna trecută se văd semne bune pentru o reglementare generală de către puterile victorioase a soartei lumii în perioada de după război.

A PATRA ŞEDINŢA A CONFERINŢEI

Paris, 29. (Rador). — A patra şedinţă a consiliului celor patru miniştri de externe s'a deschis la ora 16 ora locală, sub prezidenţia d-lui Byrnes.

Duminică seara, d. Byrnes a avut o lungă întrevedere cu d. Molotov.

★

Paris, 29 (Rador). — Principalul punct depe ordinea de zi a viitoarei reuniuni a miniştrilor de externe va fi, după cum se crede, în cercurile autorizate, rectificarea frontierei italo-franceze.

Francezii cer să se facă mici ajustările îndeosebi în ce priveşte trecătorile din Alpi în sensul de a se deplasa linia de frontieră cu 1,5 km.—3 km. dincolo de actualul traseu.

Artileria germană ce îşi fixase amplasamentele pe aceste înălţimi a putut bombarda oraşul francez Belfort, chiar după ce trupele franco-nordamericane alungaseră pe germani înspre Rin după debarcarea lor în sudul Franţei în August 1944.

Uniunea Sovietelor nu manifestă nici un interes deosebit în această privinţă.

Cercurile oficiale franceze se aşteaptă ca chestiunea rectificării acestei frontiere să nu întâmpine nici o opoziţie cu excepţia faptului că frontiera cerută de Franţa ar lipsi Italia de o importantă staţiune hidroelectrică alimentând uzinele italiene.

Intrucât delegaţia nordamericană favorizează în general refacerea economică rapidă a Italiei, se aşteaptă ca o revendicare franceză să întâlnească o oarecare opoziţie din partea delegatului Statelor Unite.

UN MEMORIU AL ITALIEI

Paris, 29 (Rador). — Corespondentul Agenţiei REUTER comunică:

Italia a trimis un memoriu conferinţei miniştrilor de externe de aci în care se arată că Italia a plătit guvernelor aliate aproximativ 800 miliarde lire italiene, din Septembrie 1943, dintre cari 402 miliarde lire italiene în baza condiţiilor armistiţiului şi 393 miliarde lire italiene a costat sforţarea de război a Italiei împotriva Germaniei.

PRETENŢIILE AUSTRIEI LA TIROLUL DE SUD

Paris, 29. (Rador). — Legaţia austriacă din Paris a publicat un document în care precizează pretenţiile Austriei la Tirolul de sud.

Guvernul austriac recunoaşte că a trimis deja o notă formală consiliului comisiei celor patru puteri ocupante din Viena, cerând un plebiscit în Tirolul de sud.

Declaraţia admite că Italia are motive economice în legătură cu Tirolul de sud, dar spune că staţiunile hidroelectrice de acolo pot continua să servească Italia.

GRECIA IŞI MENŢINE CERERILE DE DESPAGUBIRI

Atena, 29 (Rador). — D. Tsaldaris, preşedintele consiliului de miniştri, a declarat Duminică în cadrul unei conferinţe de presă, că Grecia îşi menţine totalitatea cererilor sale de a i se acorda despăgubiri, printre care se află şi cererea ca cele trei ţări agresoare ale Greciei şi anume Italia, Germania şi Bulgaria să plătească reparaţii.

Pe de altă parte, se anunţă că primul ministru a primit înainte de plecarea sa spre Franţa pe d. Rapahael, noul ambasador al Greciei la Paris, şi pe d-nii Dragumis şi Papas, din ministerul de afaceri străine, care vor reprezenta Grecia la conferinţa miniştrilor de externe dela Paris.

★

Paris, 29. (Rador). — Delegaţia greacă care a sosit Luni la Paris, pare a fi însărcinată să prezinte trei revendicări greceşti: una asupra Epirului de Nord, a doua privitoare la rectificarea frontierei în regiunea munţilor Rodope cu 5 până la 40 kilometri, şi a treia asupra Dodecanezului.

★

Paris, 29. (Rador). — Şedinţa de Luni a conferinţei miniştrilor de externe a fost cea mai lungă de până acum, ea durând dela ora 16 până la ora 21, având pe ordinea de zi discutarea problemei coloniilor italiene.

Fiecare din cei patru miniştri de externe şi-a expus punctul său de vedere, dar nu s'a luat deocamdată vreo hotărîre.

Restul şedinţei a fost ocupată cu examinarea problemei insulelor Dodecanezului şi a problemelor Germaniei şi Austriei.

Din sursă oficială s'a anunţat că nu se dă nici un comunicat în legătură cu şedinţa de azi.

DOUA PROPUNERI

Paris, 29. (Rador). — Corespondentul Agenţiei „Reuter" comunică:

D. Bevin, ministrul afacerilor străine al Marei Britanii a propus în şedinţa de Luni a conferinţei miniştrilor de externe să se acorde imediat independenţa Tripolitaniei şi Cirenacicei unite într'un singur stat.

★

Paris, 29. (Rador). — D. James Byrnes, secretarul departamentului de stat, a cerut ca proectul de tratat cu privire la securitatea Germaniei să fie pus pe ordinea de zi a consiliului miniştrilor de externe.

Când va fi convocată conferinţa de pace

Londra, 29. (Rador). — Redactorul politic al ziarului laburist „Daily Herald" scrie că d. Bevin se înapoiază Luni la Paris pentru a cere, sprijinit puternic de guvernele Commonwealthului britanic, ca conferinţa de pace să fie convocată la sfârşitul lunii Mai sau în primele zile ale lunii Iunie.

D. Bevin a fost asigurat de acest sprijin, contra oricărei tactici de întârziere când a venit Duminică cu avionul dela Paris pentru a lua parte la Londra la reuniunea plenară a primilor miniştri ai Dominioanelor.

Reprezentanţii Commonwealthului sprijină guvernul britanic în dorinţa sa de a trata în mod liberal ţelurile aliaţilor din Orientul Mijlociu, inclusiv Siria şi Libanul.

Ei sunt deasemeni uniţi împotriva sugestiei ca conferinţa de pace să fie amânată până când consiliul miniştrilor de externe va fi căzut de acord asupra tuturor chestiunilor.

Şi „Daily Schtch" afirmă că d. Bevin va propune ca conferinţa de pace să se ţină la sfârşitul lunii Mai sau la începutul lunii Iunie, adăugând că guvernul canadian este şi el de acord în această privinţă.

Se reaminteşte că d. Mackenzie King, primul ministru al Canadei, încă nu a plecat spre Londra.

NOUA LEGE A CHIRIILOR VA APARE IN CURSUL ACESTEI SĂPTĂMÂNI

Ministerul justiţiei face cunoscut că legea chiriilor, al cărei text a luat un caracter definitiv, urmează să fie publicată în Monitorul Oficial, în cursul acestei săptămâni.

Cu privire la unele informaţii apărute în presă, în legătură cu modificările proectului de lege ce fusese dat publicităţii, ministerul de justiţie le desminte, ele necorespunzând adevărului.

UN NOU RĂZBOI ESTE DE NECONCEPUT PENTRU RUŞI

Interviewul acordat de Ilya Ehrenburg agenţiei „France Presse"

Washington, 29 (Rador). — Corespondentul agenţiei „France Press" comunică:

„Poporul rus nu împărtăşeşte defel psihoza de război din care am putut descoperi numeroase urme în Statele Unite, în special în presa Hearst şi în alte publicaţii de acelaşi fel", mi-a declarat astăzi cunoscutul ziarist şi scriitor sovietic Ilya Ehrenburg. El vizitează actualmente, pentru prima dată, Statele Unite, la invitaţia departamentului de stat, cu alţi doi ziarişti ruşi, d-nii Simonov şi Galactionov.

„Nu se înţelege în Statele Unite şi în multe ţări suferinţele îndurate de poporul rus în cursul războiului", a continuat d. Ehrenburg, „suferinţe care fac ca în Rusia nimeni să nu se gândească la posibilitatea unui alt război".

Ziaristul rus şi-a precizat gândul: „Mă găseam la Smolensk când am citit discursul d-lui Churchill (dela Universitatea Fulton). In Smolensk nu sunt nici patru case intacte şi cum actualmente nu este destulă hârtie în Uniunea Sovietică, se lipesc ziare la vitrine pentru ca toată lumea să le poată citi. Am văzut un grup citind astfel într'un oraş rusesc acest discurs şi am resimţit indignarea acestor oameni cari încearcă să-şi refacă oraşul lor şi nu pot concepe în acest decor în care totul aminteşte de război, cum d. Churchill, vorbind în Statele Unite cari nu au suferit de pe urma conflictului, poate să se gândească la o nouă catastrofă.

Nu se înţelege aci, în Statele Unite, prin câte suferinţe am trecut; dar toate dificultăţile şi ceasurile grele pe care le-am suferit, nu ne-au răpit calmul; ruşii, după Stalingrad, şi-au dat seama de forţa lor şi pot mai uşor să se îndigneze decât să se sperie".

In continuare, d. Ehrenburg a mai arătat şi alte motive pentru care un război este de neconceput pentru ruşi: „Am văzut o mare fabrică de avioane de bombardament după reconversiune şi am asistat la fabricarea în serie a seagănelor de copii. Oamenii de acolo erau mişcaţi. Trebue să se înţeleagă nevoile imense ale poporului nostru de obiecte de primă necesitate, a căror fabricare a fost întreruptă de război.

Sunt case în Ucraina în care nu mai există nici un fel de vase de bucătărie, ci numai cutii de conserve ce sunt folosite ca gamele. Când dela Moscova s'a anunţat fabricarea primelor ceşti, în toată ţara ştirea a luat proporţii senzaţionale. Pentru noi, care avem atât de construit este deci imposibil de conceput noui distrugeri".

D. Ehrenburg stăruie totuşi asupra faptului că între Statele Unite şi Uniunea Sovietică trebue să se găsească un teren de înţelegere.

„In definitiv sunt mari asemănări între cele două popoare ale noastre. E aceeaşi sănătate fizică, aceeaşi tinereţe, aceeaşi bună dispoziţie. Găsesc deasemena în Statele Unite aceeaşi vorbire făţişe printre oamenii obişnuiţi, aceeaşi sporire rapidă a populaţiei marilor oraşe, acest furnicar de lume până de vitalitate pe străzi.

Din nefericire, găsesc în anumite păturI ale populaţiei Statelor Unite o neînţelegere totală faţă de ţelurile şi aspiraţiile sovietice. Astfel, primul redactor al unui mare ziar nordamerican mi-a spus că Statele Unite ar sprijini pe Franco pentru a nu vedea pe sovietici instalaţi la Gibraltar.... E o nebunie. Şi totuşi a fost spus cu atâta convingere...".

Vorbind despre presa celor două ţări, d. Ehrenburg a continuat:

„La noi, din cauza lipsei hârtiei, ziarele au numai patru pagini. Dintre acestea, o pagină este dedicată problemelor externe. Pe această singură pagină nu se pot găsi niciodată insulte împotriva Statelor Unite, în timp ce ziarele grupului Hearst şi ale emulilor săi, având zeci de pagini, consacră lungi articole politice externe şi se pot vedea numeroase lucruri, absolut inventate, îndreptate împotriva ţării noastre".

Importante declaraţii ale d-lui Harold Laski

Bedford, 29 (Rador). — Toate bombele atomice ar trebui să fie în posesiunea unei autorităţi internaţionale, — a declarat profesorul Harold Laski, preşedintele partidului laburist.

Subliniind că secretul bombei atomice a făcut destul de mare rău relaţiunilor internaţionale, d. Laski a continuat:

„Distrugem comunitatea internaţională a ştiinţei încurajând necolaborarea între savanţi".

D. Laski a mai spus că relaţiile anglo-ruse trebue îmbunătăţite şi că Anglia ar trebui să trimită o misiune economică la Moscova pentru a negocia un tratat comercial. Deasemeni, Anglia ar trebui să dea Rusiei credite pe termen lung pentru reconstrucţia ţării, bani care ar fi cheltuiţi tot în Anglia dându-se de lucru muncitorilor britanici.

Cu privire la Spania, profesorul Laski a spus: „Nu putem fi satisfăcuţi decât atunci când Franco nu va mai fi conducătorul Spaniei".

Declaraţiile d-lui Maurice Thorez,

vice-preşedintele consiliului de miniştri francez

Nisa 29 (Rador). — In cuvântarea pe care a rostit-o la Nisa, d. Maurice Thorez, vice preşedinte al consiliului de miniştri şi secretar general al partidului comunist, s'a ocupat mai ales de problema raporturilor dintre Franţa şi Italia.

Fruntaşul comunist a reamintit legăturile ce au unit întotdeauna Franţa cu antifasciştii italieni care au luptat împotriva lui Mussolini. „Totuşi, a declarat d. Thorez, nu putem uita, nu avem dreptul de a uita agresiunea din Iunie 1940, bombardamentele, jafurile şi crimele săvârşite de bandele lui Badoglio".

Vice-preşedintele consiliului de miniştri a arătat că pagubele suferite de Franţa din cauza ocupaţiei italiene se ridică la mult mai mult decât 66 de miliarde de franci, după cum s'a afirmat până acum.

Franţa a cerut unele rectificări de frontieră, cerând înapoierea unor comune situate dincolo de munţi şi care au votat pentru Franţa în 1860. Franţa cere deasemenea reparaţii şi o parte din flota italiană.

Pentru toate celelalte probleme privitoare la tratatul de pace cu Italia „Franţa trebue să ţină seama de revendicările legitime ale popoarelor aliate".

D. Thorez s'a ocupat apoi de problema germană subliniind necesitatea de a se garanta securitatea frontierelor orientale ale Franţei şi de a se obţine reparaţiile legitime din partea Germaniei. „Dorim ca revendicările unanime exprimate de guvernul francez să fie realizate: internaţionalizarea Ruhrului, atât din punct de vedere politic cât şi din punct de vedere economic, prelungirea ocupaţiei în Renania şi proprietate asupra minelor din Sarre".

Apoi, după ce a protestat împotriva „calomniilor răspândite împotriva Uniunii Sovietice de cei cari se folosesc de metodele lui Hitler şi Goebbels", fruntaşul comunist a declarat: „securitatea noastră nu va putea fi asigurată decât cu concursul aliaţilor noştri sovietici, cehoslovaci şi iugoslavi".

Vorbind apoi despre constituţie, d. Thorez a subliniat că ea trebue să fie adoptată cât mai curând posibil.

AMBASADA DIN WASHINGTON

PROFESORUL BAGDASAR

S'a primit agrementul, ca ambasador în Statele-Unite, pentru d. prof. dr. D. Bagdasar, ministrul Sănătăţii şi al Ocrotirilor Sociale

D-sa nu se duce pentru prima oară la Washington. Şi-a făcut doar studiile de specialitate în America, unde are legături în lumea ştiinţifică.

Arta disimulării nu mai este o condiţie a diplomaţiei noul. Dealtfel dreptatea cauzei noastre este prea evidentă şi ne putem dispensa de abilitatea acrobaţilor diplomatici. Reprezentanţii noştri au misiunea să ne susţină drepturile cu competinţă şi cu tact Forurile dela Casa Albă vor fi desigur mulţumite de purtătorul de cuvânt al României, care vine — cu prestigiul unui învăţat — să informeze unul din cele mai înalte posturi ale politicii externe mondiale, asupra ţării noastre.

Profesorul Bagdasar, — un spirit ascuţit, fin şi delicat, — posedă o serioasă cultură generală. Setea-i de adevăr îl mână din disciplină în disciplină, pînă la domeniul social şi politic.

Plin de tact şi de spirit împăciuitor, lipsit de intransigenţă, noul diplomat — care a avut un rol de seamă în alcătuirea unor constelaţii politice — poate face concesii în chestii secundare pentru salvarea principalului şi se încăpăţînează a urmări o acţiune cu suflet şi perseverenţă, pînă la capăt.

Chirurgul neurolog care, timp de 3-4 ore în şir, face cu răbdare o operaţie asupra creerului — nu dă cîtuşi de puţin semne de nelinişte după acelaşi număr de ceasuri petrecute în discuţii şi'n tratative.

Iar firea-i simpatică, veselă, ca şi casa-i ospitalieră — unde chiar mosafirii nepoftiţi sînt totdeauna bine primiţi — ne dau siguranţa că ambasadorul dela Washington va crea în juru-i o atmosferă de prietenie, care va ajuta la cunoaşterea noastră şi la rezolvarea favorabilă a problemelor care ne privesc.

Profesorul Bagdasar se duce peste Ocean cu prestigiul omului de ştiinţă, practician ilustru în acelaşi timp, desăvîrşit în clinicile şi'n laboratorile americane. Poartă prestigiul unui ministru drept şi omenos, ca şi prestigiul unui democrat militant — vesnic pe aceiaşi linie, plin de curaj, cu încredere în om, în mase şi 'n triumful binelui.

Mai presus însă de aceste calităţi stă inima-i bună, a cărei duioşie se reflectă în ochii săi limpezi şi prietenoşi.

Am avut ocazia să-l cunosc îndeaproape o vară întreagă pe timpul dispersării, în satul Filostache din judeţul Ilfov.

Venise la ţară cu prieteni şi cu protejaţi de toate obârşiile, camuflaţi sub egida familiei sale. In jurul aparatului de radio cu toţii sărbătoream progresele oştirilor aliate biruitoare.

L-am văzut ce atent se purta cu personalul de serviciu. Cînd se întorcea noaptea dela drum cu maşina — dădea şofeurului prima farfurie de mîncare şi cea dintîiu sticlă de vin.

Bolnavii din spital şi din sat parcă-i erau rude.

D. PROF. DR. D. BAGDASAR

La ora 5 dimineaţa curtea lui se umplea de pacienţi—dela bătrâni în cârje pînă la copii cu bube pe cap şi pe faţă. Profesorul şi tovarăşa lui îi consultau pe toţi, îi pansau, le dădeau medicamente. N'au luat dela nimeni niciodată onorar — nici măcar dela oraşenii avuţi, din dispersare. Doctoriile, vata, tifonul — erau date, de cele mai multe ori, gratuit.

Seara se repeta aceiaşi scenă, cu deosebirea că profesorul venea de multe ori obosit după operaţii la Spitalul Central şi la sanatorii Dar niciodată el nu s'a pus la masă şi nici nu s'a dus să se culce înainte ca ultimul bolnav să fi fost consultat şi îngrijit.

Lua în maşină, aproape în fiecare dimineaţă, ţărani suferinzi sau cu treburi în Bucureşti. Îi plasa în spitale, le rezolva cererile pe la autorităţi.

Ori de câte ori era liber vreun loc în maşina lui, iar un trecător făcea un semn — şofeurul oprea; şi automobilul se încărca până la refuz. Oamenii stăteau cîte-odată unul peste altul, ca'n autobuzele populare.

Profesorul Bagdasar dădea ajutor tuturor celor în lipsă şi în suferinţă — de cele mai multe ori fără să aştepte a fi rugat. Adesea îşi întreba dela sine cunoscuţii asupra stării lor materiale, cu gândul ca să-i ajute. Aproape întregu-i venit se ducea pe opere generoase.

Aceste calităţi sufleteşti completează personalitatea diplomatului. Ele îl ajută în delicata-i misiune de susţinere a intereselor ţării — dînd o catifelare de bunătate cuvintelor şi privirilor sale.

De-aceia suntem siguri că acel care se descurcă atât de bine din painjenişul firicelelor nervoase prin care trec sensaţii, sentimente şi gînduri — va reuşi să rezolve cu aceiaşi iscusinţă mai puţin complicatele probleme de politică externă.

M. SEVASTOS

FRONTIERA FRANCO-SPANIOLĂ

INCHISĂ PENTRU TOATE TRAFICURILE

Direcţia generală c.f.r. a fost înştiinţată de oficiul central de transporturi internaţionale dela Berna că frontiera franco-spaniolă a fost închisă — în urma deciziei guvernului francez — pentru toate traficurile între cele două ţări, inclusiv traficul de tranzit.

Se exceptează dela această interdicţie mărfurile provenind din sau destinate Portugaliei în trafic cu Franţa sau cu toate celelalte ţări.

TRIBUNALUL POPORULUI

REJUDECAREA PROCESELOR CASATE S'A AMÂNAT

In faţa completului 2, de sub preşedinţia d-lui Al. Creţu, au venit ieri spre rejudecare, procesele generalului Voiculescu, fost guvernator al Basarabiei, lt. col. Mănecuţa, lt. col. Traian Drăgulescu, dr. Ghingold, Grossman Grozea, Jack Leon, foşti la centrala evreilor, şi altor acuzati ale căror prime sentinţe au fost casate.

Deoarece dosarele cauzelor nu au sosit dela Inalta Curte de Casaţie, rejudecarea s'a amânat pentru Joi 2 Maiu.

★

Procesul foştilor miniştri antonescieni a rămas a se judeca la 6 Maiu. c.

Nu s'a fixat încă programul de judecată pentru cei acuzaţi în legătură cu masacrele dela Iaşi

VÂNZAREA ZIARELOR DE 1 MAI

Conform aprobării ministerului muncii Nr. 7228 din 29 Aprilie c., vânzarea ziarelor la debite şi chioşcuri se poate face — în mod excepţional — şi mâine, 1 Mai, DELA ORA 6—9 DIM.

CRONICA EXTERNĂ

Revendicările Bulgariei

Printre problemele cari figurează pe ordinea de zi a Conferinţei miniştrilor de externe ce are loc actualmente la Paris, se găseşte şi aceea a tratatului de pace cu Bulgaria. N'a surprins, deaceea, pe nimeni faptul că d. Culicef, noul ministru de externe al statului bulgar, s'a folosit de acest prilej pentru a formula punctul de vedere al ţării sale faţă de numeroasele chestiuni pe cari le ridică acest tratat şi, în deosebi, faţă de chestiunea viitorului contur al graniţelor Bulgariei.

Există, într'adevăr, o „Alsacie-Lorenă" bulgară care, vreme de decenii, a constituit şi constituie încă un punct deosebit de nevralgic în echilibrul balcanic şi pe care actuala conferinţă de pace va trebui să-l tranşeze. Este vorba de aşazisa Tracie Occidentală — regiune de aproximativ 9000 km. pătraţi care se întinde dealungul Mării Egee dela Xanti până la Enos şi apoi dealungul frontierei greco-turceşti până la Adrianopole — şi care a constituit întotdeauna un subiect de discordie între Bulgaria şi Grecia. Astăzi, această limbă de pământ, care în unele locuri nu întrece 25 km., se găseşte sub suveranitate greacă, după ce prin tratatul dela San Stefano (1877) şi apoi prin pacea dela Bucureşti (1913) fusese atribuită Bulgariei. Care va fi statutul pe care pacea din 1946 îl va acorda acestui teritoriu atât de aprig disputat?

Bulgarii sprijină revendicarea lor pe trei serii de argumente: istorice, etnologice şi economice.

Invocând istoria, Bulgaria arată că, după războiul ruso-turc din 1877 care a redat independenţa ţărilor balcanice, Tracia Occidentală, fostă provincie otomană, a fost incorporată noului stat bulgar care a exercitat astfel prima suveranitate europeană asupra acestui teritoriu. Treizecişicinci de ani mai târziu, după războiul balcanic, pacea dela Bucureşti a consacrat dreptul Bulgariei asupra acestei regiuni, drept de care s'a bucurat efectiv până în 1919.

Invocând principiul naţionalităţilor, Bulgarii subliniază că, atât în 1877 cât şi în 1919, compunerea etnologică a populaţiei era favorabilă Bulgariei şi că aceasta mai este cazul încă şi astăzi în pofida energicei politici de desnaţionalizare pe care au practicat-o guvernele din Atena în ultimul sfert de veac.

Dar cel mai puternic argument al Bulgariei în această chestiune este cel economic, deoarece el se referă la echitate. Intr'adevăr, graniţa de Miază-zi a Bulgariei şerpuieşte aproape paralel cu ţărmul Mării Egee de care n'o despart decât 25—30 km. Cu toate acestea, economia bulgară este obligată să respire prin cele două mici porturi ale Mării Negre (mare închisă) în timp ce marea liberă, „atât de apropiată încât poate fi atinsă cu mâna", rămâne inesizabilă. Pentru Bulgaria, cei câţiva kilometri de coastă dintre Enos şi Xanti au o importanţă vitală şi ar putea da naştere unor mari porturi înfloritoare, în timp ce pentru Grecia, care dispune de mii de kilometri de coastă, Tracia occidentală nu este decât o provincie excentrică, periferică, sortită delăsării şi ruinei economice. Este frapantă, din acest punct de vedere, asemănarea dintre situaţia Bulgariei şi situaţia pe care o avea Polonia înainte de acest război. Cei ce refuză Bulgariei accesul la Marea Egee nu fac decât ceeace făceau Nemţii când tăgăduiau Poloniei dreptul de acces la Marea Baltică. Aceasta este atât de adevărat încât chiar tratatul dela Neuilly, care a despărţit Tracia Occidentală de patria bulgară, a prevăzut, în articolul 48, că Bulgaria este îndreptăţită să obţină un acces la Marea Egee... Numai că această clauză a tratatului dela Neuilly nu a fost niciodată respectată.

Care va fi soluţia pe care o va da conferinţa miniştrilor de externe acestei chestiuni? Autorii tratatului dela Neuilly s'au călăuzit în 1919 nu după datele concrete ale problemei şi nu într'un spirit de justiţie, ci într'un spirit justiţiar. Ei au vrut să pedepsească Bulgaria pentru faptul de a fi luptat în tabăra inamică şi au pedepsit-o... Se va repeta oare istoria şi de data aceasta? Va fi silit oare poporul bulgar să ispăşească încă odată greşelile foştilor săi conducători sau se va prefera o soluţie senină, lipsită de orice preocupare de răzbunare şi inspirată numai de obiectivitate şi de dorinţa de a pune bazele unei păci juste şi îndelungate în această parte a Europei?

TUDOR ANDREESCU